

32000L0059

28.12.2000.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 332/81

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2000/59/EK

(2000. gada 27. novembris)

par ostas iekārtām, kas paredzētas kuģu atkritumu un kravu atlieku uzņemšanai

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā minēto procedūru ⁽⁴⁾ un ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2000. gada 18. jūlijā apstiprināto kopīgo dokumentu,

tā kā:

- (1) Kopienas vides politikas mērķis ir augsts aizsardzības līmenis. Tā pamatā ir piesardzības princips un princips, ka piesārņotājam jāmaksā un ka jāveic profilaktiska darbība.
- (2) Nozīmīga Kopienas darbības joma jūras transportā ir jūru piesārņojuma samazināšana. To var panākt, nodrošinot atbilstību starptautiskām konvencijām, kodeksiem un rezolūcijām, vienlaikus saglabājot navigācijas brīvību, kā paredzēts Apvienoto Nāciju Konvencijā par jūras tiesībām, un pakalpojumu sniegšanas brīvību, kā paredzēts Kopienas tiesībās.
- (3) Kopienā pastāv nopietnas bažas par dalībvalstu jūru un piekrasti piesārņojumu, ko rada atkritumu un kravu atlieku izkraušana no kuģiem, un jo īpaši par to, kā izpildīt Starptautisko konvenciju par kuģu radītā piesārņojuma profilaksi (1973), kurā grozījumi izdarīti ar 1978. gada protokolu (*Marpol 73/78*), ar ko reglamentē, kādus kuģu atkritumus var izkraut jūras vidē, un kas prasa valstīm – līgumslēdzējiem nodrošināt piemērotas atkritumu uzņemšanas iekārtas ostās. Visas dalībvalstis ir ratificējušas *Marpol 73/78*.

(4) Jūras vides aizsardzību var uzlabot, mazinot kuģu atkritumu un kravu atlieku izkraušana jūrā. To var panākt, uzlabojot atkritumu uzņemšanas iekārtu pieejamību un pilnveidojot ieviešanas režīmu. Padomes 1993. gada 8. jūnija Rezolūcijā par kopēju drošu jūru politiku ⁽⁵⁾ kā viens no prioritāriem pasākumiem minēts atkritumu uzņemšanas iekārtu pieejamības un izmantojuma attīstība Kopienā.

(5) Padomes 1995. gada 19. jūnija Direktīva 95/21/EK, kas nosaka, kā kuģošanai Kopienas ostās un dalībvalstu jurisdikcijai pakļautos ūdeņos piemērot starptautiskos standartus attiecībā uz kuģu drošību, piesārņojuma novēršanu un dzīves un darba apstākļiem uz kuģiem (ostas valsts kontrole) ⁽⁶⁾, paredz, ka kuģi, kas rada nepamatoti lielus draudus jūras videi, nedrīkst izbraukt jūrā.

(6) Jūru piesārņojumam pēc būtības ir pārrobežu ietekme. Ievērojot subsidiaritātes principu, rīcība Kopienas līmenī ir visefektīvākais veids, kā nodrošināt kopējus vides aizsardzības standartus kuģiem un ostām visā Kopienā.

(7) Ņemot vērā proporcionalitātes principu, direktīva ir attiecīgais juridiskais instruments, jo tā dalībvalstīm paredz sistēmu vienādi un obligātai vides aizsardzības standartu piemērošanai, atstājot katras dalībvalsts ziņā tiesības izlemt, kādi izpildes līdzekļi labāk atbilst tās iekšējai sistēmai.

(8) Jānodrošina atbilstība pastāvošajiem reģionālajiem nolīgumiem, piemēram, 1974./1992. gada Konvencijai par jūras vides aizsardzību Baltijas jūras reģionā.

(9) Lai uzlabotu piesārņojuma profilaksi un izvairītos no konkurences traucējumiem, vides aizsardzības prasības būtu jāattiecinā uz visiem kuģiem neatkarīgi no to

⁽¹⁾ OV C 271, 31.8.1998., 79. lpp., un OV C 148, 28.5.1999., 7. lpp.

⁽²⁾ OV C 138, 18.5.1999., 12. lpp.

⁽³⁾ OV C 198, 14.7.1999., 27. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 1999. gada 11. februāra atzinums (OV C 150, 28.5.1999., 432. lpp.), apstiprināts 1999. gada 16. septembrī, Padomes 1999. gada 8. novembra kopējā nostāja (OV C 10, 13.1.2000., 14. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2000. gada 14. marta lēmums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts). Eiropas Parlamenta 2000. gada 6. septembra lēmums un Padomes 2000. gada 14. septembra lēmums.

⁽⁵⁾ OV C 271, 7.10.1993., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 157, 7.7.1995., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/42/EK (OV L 184, 27.6.1998., 40. lpp.).

- karoga, un visās Kopienas ostās būtu jādara pieejamas piemērotas atkritumu uzņemšanas iekārtas.
- (10) Piemērotām atkritumu uzņemšanas iekārtām ostās būtu jāatbilst to lietotāju vajadzībām, sākot ar lielākajiem tirdzniecības kuģiem un beidzot ar mazākajiem atpūtas kuģiem, kā arī vides aizsardzības vajadzībām, un tām nevajadzētu lieki aizkavēt kuģus, kuri izmanto minētās iekārtas. Pienākums nodrošināt pieejamību piemērotām atkritumu uzņemšanas iekārtām ostās neizslēdz dalībvalstu augstas pakāpes izvēles brīvību attiecībā uz atkritumu uzņemšanas kārtību visizdevīgākajā veidā un *inter alia* ļauj tām nodrošināt stacionāras uzņemšanas iekārtas vai nozīmēt pakalpojumu sniedzējus, pēc vajadzības ievēdot ostās mobīlas vienības atkritumu uzņemšanai. Šis pienākums ietver arī visu pakalpojumu nodrošināšanu un/vai citu palīgpasākumu veikšanu, ja tādi vajadzīgi, lai pareizi un atbilstīgi izmantotu šīs iekārtas.
- (11) Iekārtu piemērotību var uzlabot ar mūsdienīgas atkritumu uzņemšanas un apstrādes plāniem, kas izstrādāti, apspiežoties ar ieinteresētajām pusēm.
- (12) Atkritumu uzņemšanas iekārtu efektivitāti ostās var uzlabot, prasot, lai kuģi paziņo par vajadzību izmantot atkritumu uzņemšanas iekārtas. Šādā paziņojumā būtu arī informācija, kas vajadzīga efektīvai atkritumu apsaimniekošanas plānošanai. Zvejas kuģu un tādu atpūtas kuģu atkritumus, kuriem nav atļauts vest vairāk par 12 pasažieriem, ostas atkritumu uzņemšanas iekārtas var apstrādāt bez iepriekšēja paziņojuma.
- (13) Kuģu atkritumu izkraušanu jūrā var samazināt, visiem kuģiem izvirzot prasību nodot atkritumus ostas uzņemšanas iekārtās pirms izbraukšanas no ostas. Lai saskaņotu jūras transporta netraucētas darbības intereses ar vides aizsardzības interesēm, šai prasībai varētu piemērot izņēmumus, ņemot vērā to, vai uzglabāšanai paredzētais tilpums uz kuģa ir pietiekams, vai pastāv iespēja nodot atkritumus citā ostā un vai nepastāv risks, ka atkritumi būs jāizkrauj jūrā, un īpašas piegādes prasības, kas pieņemtas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.
- (14) Ņemot vērā principu "piesārņotājs maksā", ostas atkritumu uzņemšanas iekārtu izmaksas, ieskaitot kuģu atkritumu apstrādi un aizvākšanu, būtu jāsedz kuģiem. Vides aizsardzības interesēs obligāto maksu sistēmai būtu jāveicina kuģu atkritumu nodošana ostās nevis to izkraušana jūrā. To var veicināt, paredzot iekasēt izdevumus par kuģu atkritumu uzņemšanu un apstrādi no visiem kuģiem, tā mazinot ekonomiskos stimulus izkraušanai jūrā. Ņemot vērā subsidiaritātes principu, dalībvalstīm saskaņā ar to likumiem un pastāvošo praksi būtu jā saglabā pilnvaras noteikt, vai un kādās attiecībās obligātās maksas par ostas uzņemšanas iekārtās faktiski nodoto kuģu atkritumu daudzumu iekļauj izmaksu segšanas sistēmās. Maksai par šo iekārtu lietošanu vajadzētu būt mērenai, nediskriminējošai un caurskatāmai.
- (15) Kuģiem, kas rada mazākus atkritumu daudzumus, izmaksu segšanas sistēmās būtu jāparedz labvēlīgāki nosacījumi. Kopēju kritēriju piemērošana atvieglotu šādu kuģu noteikšanu.
- (16) Lai izvairītos no iesaistīto pušu liekas apgrūtināšanas, regulāras satiksmes kuģus, kas bieži un regulāri piestāj ostās, var atbrīvot no dažiem pienākumiem, kas izriet no šīs direktīvas, ja ir pietiekams pierādījums, ka ir noorganizēta atkritumu nodošana un obligāto maksu nomaksāšana.
- (17) Kravu atliekas jānodod ostu atkritumu uzņemšanas iekārtās saskaņā *Marpol 73/78*. *Marpol 73/78* konvencijā ir prasība, ka kravu atliekas jānodod ostas atkritumu uzņemšanas iekārtās tādā apjomā, lai nodrošinātu atbilstību tvertņu tīrīšanas prasībām. Visas obligātās maksas par šādu nodošanu būtu jāsedz atkritumu uzņemšanas iekārtu lietotājam, ko puses parasti konkrētīzē līguma noteikumos vai citās vietējās vienošanās.
- (18) ir jāveic mērķtiecīgas inspekcijas, lai pārbaudītu atbilstību šai direktīvai. Šādu inspekciju skaitam un uzliktajiem sodiem vajadzētu būt pietiekamiem, lai atturētu no nepakļaušanās šai direktīvai. Efektivitātes un rentabilitātes nolūkos šādas inspekcijas vajadzības gadījumā var veikt saskaņā ar Direktīvu 95/21/EK.
- (19) dalībvalstīm jānodrošina pareiza administratīvā sistēma, kas vajadzīga ostu atkritumu uzņemšanas iekārtu adekvātai darbībai. Saskaņā ar *Marpol 73/78* apgalvojumi par ostu atkritumu uzņemšanas iekārtu neatbilstību būtu jā sūta Starptautiskajai jūras organizācijai (SJO). To pašu informāciju informatīvos nolūkos varētu vienlaikus nosūtīt Komisijai.
- (20) informācijas sistēma piesārņojošu vai potenciāli piesārņojošu kuģu identifikācijai atvieglotu šīs direktīvas ieviešanu un noderētu ieviešanas vērtēšanā. *SIRENAC* informācijas sistēma, kas izveidota saskaņā ar Parīzē parakstīto Saprašanās memorandu par valsts kontroli ostās, sniedz daudz papildinformācijas, kas vajadzīga šim nolūkam.

- (21) Komitejai, kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem, jāpalīdz Komisijai efektīvi piemērot šo direktīvu. Tā kā šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgi vispārīgi pasākumi 2. panta nozīmē Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾, šādus pasākumus pieņem saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas paredzēta minētā lēmuma 5. pantā.
- (22) Dažus šīs direktīvas noteikumus, nepaplašinot tās piemērošanas jomu, drīkst grozīt saskaņā ar minēto procedūru, lai, ņemot vērā Kopienas vai Starptautiskās jūras organizācijas (SJO) pasākumus, kas stāsies spēkā nākotnē, nodrošinātu to saskaņotu īstenošanu,

- f) "zvejas kuģis" ir jebkurš kuģis, kas aprīkots vai ko lieto rūpnieciskai zivju vai citu dzīvo jūras resursu zvejai;
- g) "izklaides kuģis" ir jebkura veida kuģis, kas paredzēts sportam vai izklaidei, neatkarīgi no darbināšanas veida;
- (h) "osta" ir vieta vai ģeogrāfiska teritorija, ko veido tādas uzlabojumu konstrukcijas un aprīkojums, kas principā ļauj uzņemt kuģus, ieskaitot zvejas kuģus un izklaides kuģus.

Neierobežojot c) un d) punktus noteiktās definīcijas, "kuģu atkritumus" un "kravu atliekas" uzskata par atkritumiem Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem⁽²⁾ 1. panta a) punkta nozīmē.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

3. pants

Piemērošanas joma

1. pants

Mērķis

Šīs direktīvas mērķis ir, uzlabojot ostās kuģu atkritumu un kravu atlieku uzņemšanas iekārtu pieejamību un izmantojumu un tādējādi uzlabojot jūras vides aizsardzību, ierobežot kuģu atkritumu un kravu atlieku izkraušanu jūrā, īpaši nelikumīgu izkraušanu no kuģiem, kas izmanto ostas Kopienā.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) "kuģis" ir jebkura veida jūras kuģis, kas darbojas jūras vidē, ieskaitot kuģus ar zemūdens spārniem, kuģus uz gaisa spilveniem, zemūdens kuģus un peldošos kuģus;
- b) "Marpol 73/78" ir Starptautiskā konvencija par kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanu (1973), kurā grozījumi izdarīti ar 1978. gada protokolu, kā tas ir spēkā šīs direktīvas pieņemšanas dienā;
- c) "kuģu atkritumi" ir visi atkritumi, ieskaitot notekūdeņus un atliekas, kas nav kravu atliekas un kas rodas kuģa ekspluatācijā, un uz ko attiecas Marpol 73/78 I, IV un V pielikums, un ar kuģa kravu saistītie atkritumi, kas noteikti Marpol 73/78 V pielikuma īstenošanas pamatnostādņēs;
- d) "kravu atliekas" ir jebkuru kravas materiālu atliekas, ieskaitot iekraušanas/izkraušanas ekscesus un noplūdes, uz kuģa, kravas tilpnēs vai tvertnēs, kas paliek pēc izkraušanas procedūrām un tīrīšanas operācijām;
- e) "ostas uzņemšanas iekārtas" ir jebkuras stacionāras, peldošas vai pārvietojamas iekārtas, ar ko var savākt kuģu atkritumus un kravu atliekas;

Šī direktīva attiecas uz:

- a) visiem kuģiem, ieskaitot zvejas kuģus un izklaides kuģus, neatkarīgi no to karoga, kuri piestāj vai darbojas kādas dalībvalsts ostā, izņemot visus karakuģus, jūras kara palīgu kuģus vai citus kuģus, kas pieder kādai valstij vai ko kāda valsts attiecīgajā laikā ekspluatē un izmanto tikai valsts nekomerciālos nolūkos; un
- b) visām dalībvalstu ostām, kurās parasti ierodas kuģi, uz kuriem attiecas a) punkts.

Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka kuģi, uz kuriem saskaņā ar iepriekšējās daļas a) punktu neattiecas šī direktīva, nodod atkritumus un kravu atliekas, ciktāl tas ir saprātīgi un lietderīgi, saskaņā ar šo direktīvu.

4. pants

Atkritumu uzņemšanas iekārtas ostās

1. Neradot kuģu nevajadzīgu aizkavēšanos, dalībvalstis nodrošina ostās atkritumu uzņemšanas iekārtu pieejamību atbilstīgi to kuģu vajadzībām, kuri parasti izmanto attiecīgo ostu.
2. Atkritumu uzņemšanas iekārtas atbilst kuģu vajadzībām, ja tas spēj no kuģiem, kuri parasti izmanto attiecīgo ostu, uzņemt kuģu atkritumus un kravu atliekas atbilstīgi to veidam un daudzumam, ņemot vērā ostas izmantotāju operatīvās vajadzības, ostas lielumu un ģeogrāfisko izvietojumu, to kuģu veidu, kuri piestāj ostā, un atbrīvojumus, kas paredzēti 9. pantā.
3. Dalībvalstis saskaņā ar procedūrām, kurām piekritusi Starptautiskā jūrniecības organizācija (SJO), nosaka ziņošanas procedūras, saskaņā ar ko ostas valstij ziņo par ostas atkritumu uzņemšanas iekārtu domājamo neatbilstību.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 96/350/EK (OV L 135, 6.6.1996., 32. lpp.).

5. pants

Atkritumu uzņemšanas un apstrādes plāni

1. Pēc apspriešanās ar ieinteresētajām pusēm, jo īpaši ar ostas izmantotājiem vai to pārstāvjiem, katrai ostai izstrādā un īsteno atbilstīgu atkritumu uzņemšanas un apstrādes plānu, ņemot vērā 4., 6., 7., 10. un 12. panta prasības. Sīkākas minēto plānu izstrādes prasības ir izklāstītas I pielikumā.

2. Ja tas vajadzīgs efektivitātes nolūkos, pirmajā punktā minētos atkritumu uzņemšanas un apstrādes plānus var izstrādāt reģionālā līmenī, attiecīgi iesaistot visas ostas un ievērojot katras ostas vajadzības pēc uzņemšanas iekārtām un to pieejamību.

3. Dalībvalstis novērtē un apstiprina atkritumu uzņemšanas un apstrādes plānu, uzrauga tā īstenošanu un nodrošina tā atkārtotu apstiprināšanu vismaz reizi trijos gados un pēc ievērojamām izmaiņām ostas darbībā.

6. pants

Paziņošana

1. Tāda kuģa kapteinis, kas nav zvejas kuģis vai izklaides kuģis, kuram atļauts vest ne vairāk par 12 pasažieriem, un kas dodas uz ostu, kura atrodas Kopienā, patiesi un precīzi aizpilda II pielikumā doto veidlapu un minēto informāciju iesniedz iestādei vai struktūrai, ko šim nolūkam nozīmējusi dalībvalsts, kurā atrodas minētā osta:

- vismaz 24 stundas pirms piestāšanas, ja osta, kurā kuģis piestāj, ir zināma; vai
- tiklīdz piestāšanas osta kļūst zināma, ja minētā informācija ir pieejama mazāk nekā 24 stundas pirms piestāšanas; vai
- vēlākais, izbraucot no iepriekšējās ostas, ja reisa ilgums ir mazāks par 24 stundām.

Dalībvalstis var nolemt, ka minēto informāciju iesniedz ostas atkritumu uzņemšanas iekārtu operatoram, kas to nodod attiecīgajai iestādei.

2. Informāciju, kas minēta 1. punktā, glabā uz kuģa vismaz līdz nākamajai ostai, kurā kuģis piestāj, un uzrāda attiecīgās dalībvalsts iestādēm pēc to pieprasījuma.

7. pants

Kuģu atkritumu nodošana

1. Tāda kuģa kapteinis, kas piestāj kādā Kopienas ostā, pirms izbraukšanas no minētās ostas nodod visus kuģa atkritumus ostas uzņemšanas iekārtās.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, kuģis drīkst doties uz nākamo ostu, nenododot kuģa atkritumus, ja no informācijas, kas sniegta saskaņā ar 6. pantu un II pielikumu, izriet, ka uz kuģa ir pietiekams tilpums visu uzkrāto un plānotajā reisā uzkrājamo kuģa atkritumu uzglabāšanai līdz galamērķa ostai.

Ja ir pietiekams pamats domāt, ka plānotajā galamērķa ostā nav pietiekamu atkritumu uzņemšanas iekārtu vai arī galamērķa osta nav zināma, un tātad pastāv risks, ka atkritumus izkraus jūrā, dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu jūras piesārņošanu, vajadzības gadījumā, pieprasot, lai kuģis nodod atkritumus pirms izbraukšanas no ostas.

3. Šā panta 2.punktu piemērošana neierobežo stingrākas kuģu atkritumu nodošanas prasības, kas pieņemtas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

8. pants

Obligātā maksa par kuģu atkritumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kuģu atkritumu uzņemšanas iekārtu izmaksas ostās, ietverot atkritumu apstrādi un iznīcināšanu, sedz obligātās maksas, ko iekasē no kuģiem.

2. Ostu atkritumu uzņemšanas iekārtu izmaksu segšanas sistēmas kuģiem nedod nekādus stimulus atkritumu izkraušanai jūrā. Šajā nolūkā uz kuģiem, kas nav zvejas kuģi un izklaides kuģi, kuriem atļauts vest ne vairāk kā 12 pasažierus, attiecinā šādus principus:

- visi kuģi, kas piestāj kādā dalībvalsts ostā, būtiski piedalās 1. punktā minēto izmaksu segšanā neatkarīgi no tā, vai tie faktiski lieto minētās iekārtas. Šajā nolūkā var vienoties par obligātās maksas iekļaušanu ostas maksās vai par atsevišķu atkritumu standartmaksu. Obligātās maksas var diferencēt *inter alia* atkarībā no kuģa kategorijas, tipa un lieluma;
- to izmaksu daļu (ja tāda ir), ko nesedz a) apakšpunktā minētā obligātā maksa, iekasē, pamatojoties uz kuģa faktiski nodoto atkritumu veidiem un daudzumiem;
- obligāto maksu var samazināt, ja ekoloģiskā aspektā kuģa apsaimniekošana, konstrukcija, ekipējums un darbība ir tāda, ka kuģa kapteinis var pierādīt, ka kuģis rada atkritumu nelielos daudzumos.

3. Lai nodrošinātu, ka obligātās maksas ir mērenas, caurskatāmas un nediskriminējošas, kā arī atspoguļo iekārtu un pieejamo un, ja vajadzīgs, izmantoto pakalpojumu izmaksas, obligāto maksu apjoms un aprēķina pamatojums būtu jāizskaidro ostas izmantotājiem.

4. Trīs gadu laikā pēc 16. panta 1. punktā minētā datuma Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē saskaņā ar 2. punktu pieņemto dažādo izmaksu segšanas sistēmu ietekmi uz jūras vidi un atkritumu plūsmas veidiem. Šo ziņojumu sastāda saziņā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm un ostu pārstāvjiem.

Ja vajadzīgs, Komisija, pamatojoties uz šo vērtējumu, iesniedz priekšlikumu par šīs direktīvas grozīšanu, ieviešot sistēmu, kurā paredzēta attiecīgu procentu maksāšana, un minētie procenti attiecībā uz visiem kuģiem, kas piestāj dalībvalsts ostā,1

nav mazāki par vienu trešdaļu no 1. punktā minētajām izmaksām neatkarīgi no iekārtu faktiskā lietojuma, vai piedāvā alternatīvu sistēmu, kas dod līdzvērtīgu rezultātu.

9. pants

Atbrīvojumi

1. Ja kuģi ir iesaistīti regulārā satiksmē ar biežu un regulāru pietāšanu ostās un ir pietiekams pierādījums, ka ir veikti priekšdarbi, lai nodrošinātu kuģu atkritumu nodošanu un obligāto maksu maksāšanu ostās, kas ir kuģa maršrutā, attiecīgo ostu dalībvalstis šos kuģus var atbrīvot no 6. pantā, 7. panta 1. punktā un 8. pantā paredzētajiem pienākumiem.

2. Dalībvalstis regulāri, vismaz reizi gadā informē Komisiju par atbrīvojumiem, ko tās piešķirušas saskaņā ar 1. punktu.

10. pants

Kravu atlieku nodošana

Tāda kuģa kapteinis, kas pietāj kādā Kopienas ostā, nodrošina kravas atlieku nodošanu ostas uzņemšanas iekārtās saskaņā ar *Marpol 73/78* noteikumiem. Jebkuru obligāto maksu par kravas atlieku nodošanu maksā uzņemšanas iekārtu lietotājs.

11. pants

Izpilde

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uz visiem kuģiem tiek izdarītas pārbaudes, lai pārbaudītu kuģu atbilstību 7. un 10. pantam, un ka veikto pārbažu skaits ir pietiekams.

2. Attiecībā uz kuģiem, kas nav zvejas kuģi un izklaides kuģi, kuriem atļauts vest ne vairāk par 12 pasažieriem:

- a) izvēloties inspicējamus kuģus, dalībvalstis īpašu uzmanību pievērš:
 - kuģiem, kas nav izpildījuši 6. panta prasības attiecībā uz paziņošanu,
 - kuģiem, kuru kapteinis ir sniedzis 6. pantā paredzēto informāciju, bet par kuriem ir pamats domāt, ka tie neatbilst šai direktīvai;
- b) vajadzības gadījumā šādu pārbaudi var izdarīt saskaņā ar Direktīvu 95/21/EK; neatkarīgi no pārbažu sistēmas piemēro 25 % pārbažu prasību, kā noteikts minētajā direktīvā;
- c) ja attiecīgā iestāde nav apmierināta ar šīs pārbaudes rezultātiem, tā neļauj kuģim atstāt ostu, pirms tas nodod kuģa atkritumus un kravas atliekas ostas uzņemšanas iekārtās saskaņā ar 7. un 10. pantu;
- d) ja ir skaidrs pierādījums, ka kuģis ir izbraucis jūrā, neievērojot 7. vai 10. pantu, par to informē tā nākamās pietāšanas ostas kompetento iestādi un, neierobežojot 13. pantā minēto sankciju piemērošanu, tam neļauj izbraukt no

minētās ostas, kamēr nav sīki novērtēti faktori, piemēram, saskaņā ar 6. pantu sniegtās informācijas precizitāti, kas attiecas uz kuģa atbilstību šai direktīvai.

3. Dalībvalstis, ciktāl vajadzīgs, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajām šīs direktīvas prasībām, izstrādā kontroles procedūras zvejas kuģiem un izklaides kuģiem, kuriem nav atļauts vest vairāk par 12 pasažieriem.

12. pants

Papildu pasākumi

1. Dalībvalstis:
 - a) veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kapteiņi, ostu atkritumu uzņemšanas iekārtu pakalpojumu sniedzēji un citas iesaistītās personas ir pietiekami informētas par prasībām, kas uz tām attiecas saskaņā ar šo direktīvu, un ka tās ievēro minētās prasības;
 - b) norīko attiecīgas iestādes vai struktūras funkciju izpildei saskaņā ar šo direktīvu;
 - c) paredz sadarbību starp to attiecīgajām iestādēm un komercorganizācijām, lai efektīvi īstenotu šo direktīvu;
 - d) nodrošina attiecīgu tās informācijas pārbaudi, ko kapteiņi sniedz saskaņā ar 6. pantu;
 - e) nodrošina ar ostas atkritumu uzņemšanas iekārtu izmantošanu saistīto formalitāšu vienkāršību un ātru izpildi, lai stimulētu kapteiņus izmantot ostu atkritumu uzņemšanas iekārtas un novērstu kuģu nepamatotu aizkavēšanu;
 - f) nodrošina Komisiju ar 4. panta 3. punktā minēto ziņojumu kopiju par neatbilstošām atkritumu uzņemšanas iekārtām ostā;
 - g) nodrošina kuģu atkritumu un kravu atlieku apstrādi, reģenerāciju vai iznīcināšanu saskaņā ar Direktīvu 75/442/EEK un citiem Kopienas tiesību aktiem, kas attiecas uz atkritumiem, jo īpaši Padomes 1975. gada 16. jūnija Direktīvu 75/439/EEK par atkritumeļļu iznīcināšanu ⁽¹⁾ un Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem ⁽²⁾;
 - h) saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem nodrošina, ka jebkura kuģu atkritumu vai kravu atlieku nodošanā vai uzņemšanā iesaistītā puse var prasīt nepamatota kavējuma radīto zaudējumu atlīdzināšanu.

⁽¹⁾ OV L 194, 25.7.1975., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

⁽²⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/31/EEK (OV L 168, 2.7.1994., 28. lpp.).

2. Kuģu atkritumu un kravu atlieku nodošanu uzskata par laišanu brīvā apgrozībā Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa pieņemšanu ⁽¹⁾ 79. panta nozīmē. Muitas iestādes neprasa iesniegt kopsavilkuma deklarāciju saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksa 45. pantu.

3. Dalībvalstis un Komisija sadarbojas piemērotas saziņas un kontroles sistēmas izveidē vismaz visas Kopienas robežās, lai:

— uzlabotu to kuģu identifikāciju, kas nav nodevuši kuģu atkritumus un kravu atliekas saskaņā ar šo direktīvu,

— konstatētu atbilstību vai neatbilstību direktīvas 1. pantā noteiktajiem mērķiem.

4. Dalībvalstis un Komisija sadarbojas, lai izstrādātu kopējus kritērijus, pēc kuriem identificē 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos kuģus.

13. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankciju sistēmu par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu minēto sankciju piemērošanu. Tā paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un preventīvas.

14. pants

Regulatīvā komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 93/75/EEK ⁽²⁾ 12. panta 1. punktu, turpmāk "Komiteja".

2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais laikposms ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

15. pants

Grozījumu izdarīšanas procedūra

Šīs direktīvas pielikumus, definīciju 2. panta b) punktā, norādes uz Kopienas tiesību instrumentiem un norādes uz SJO tiesību instrumentiem var grozīt saskaņā ar 14. panta 2. punktā izklāstīto procedūru, lai tie atbilst Kopienas vai SJO pasākumiem,

kas ir stājušies spēkā, ciktāl šādi grozījumi nepaplašina šīs direktīvas piemērošanas jomu.

Turklāt šīs direktīvas pielikumus var grozīt saskaņā ar minēto procedūru, ja vajag uzlabot ar šo direktīvu izveidoto sistēmu, ciktāl šādi grozījumi nepaplašina šīs direktīvas piemērošanas jomu.

16. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai līdz 2002. gada 28. decembrim, un tās par to tūlīt informē Komisiju.

Tomēr attiecībā uz 2. panta c) punktā minētajiem noteikumiem šīs direktīvas īstenošanu atliek līdz 12 mēnešiem pēc *Marpol 73/78 IV* pielikuma stāšanās spēkā, ievērojot minētajā konvencijā noteikto jaunu un esošo kuģu atšķirību.

2. Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

17.

Novērtēšana

1. Reizi trijos gados dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu par stāvokli šīs direktīvas īstenošanā.

2. Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu ziņojumiem, ko tās iesniedz, kā paredzēts 1. punktā, Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz izvērtēšanas ziņojumu par šajā direktīvā paredzētās sistēmas darbību, ja vajadzīgs, kopā ar priekšlikumiem par šīs direktīvas īstenošanu.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

19. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2000. gada 27. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja
N. FONTAINE

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
L. FABIUS

⁽¹⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 955/1999 (OV L 119, 7.5.1999., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 247, 5.10.1993., 19. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/74/EK (OV L 276, 13.10.1998., 7. lpp.).

I PIELIKUMS

PRASĪBAS ATKRITUMU UZŅEMŠANAS UN APSTRĀDES PLĀNIEM OSTĀS

(kā minēts 5. pantā)

Plāni attiecas uz visu veidu kuģu atkritumiem un kravu atliekām, kas rodas uz kuģiem, kuri parasti piestāj ostā, un tos izstrādā atbilstīgi ostas lielumam un tādu veidu kuģiem, kādi piestāj attiecīgajā ostā.

Plānos pievērš uzmanību šādiem elementiem:

- ostas atkritumu uzņemšanas iekārtu nepieciešamības vērtējumu, ņemot vērā to kuģu vajadzības, kādi parasti piestāj ostā,
- ostas atkritumu uzņemšanas iekārtu tipa un ietilpības aprakstu,
- sīki izstrādātu uzņemšanas un kuģu atkritumu un kravu atlieku savākšanas procedūru aprakstu,
- tarifkācijas sistēmas aprakstu,
- ziņošanas kārtību par atkritumu uzņemšanas iekārtu neatbilstību ostā,
- kārtību, kādā notiek apspriešanās ar ostas izmantotājiem, atkritumu sektora līgumslēdzējiem pusēm, terminālu operatori un citām ieinteresētajām pusēm, un
- pieņemto un apstrādāto kuģu atkritumu un kravu atlieku veidiem un daudzumiem.

Bez tam plānos jāiekļauj:

- to tiesību aktu un formalitāšu kopsavilkums, kas attiecas uz atkritumu nodošanu,
- par plāna īstenošanu atbildīgās personas vai personu identifikācija,
- priekšapstrādes aprīkojuma un procesa apraksts, ja ostā tādi ir,
- ostas atkritumu uzņemšanas iekārtu faktiskā izmantojuma uzskaites metožu apraksts,
- savākto kuģu atkritumu un kravu atlieku daudzumu uzskaites metožu apraksts un
- apraksts par to, kā notiek kuģu atkritumu un kravu atlieku iznīcināšana.

Uzņemšanas, savākšanas, glabāšanas, apstrādes un iznīcināšanas procedūrām visos aspektos jāatbilst vides apsaimniekošanas programmai, kas ir piemērota tam, lai pakāpeniski samazinātu šo pasākumu ietekmi uz vidi. Šādas atbilstības prezumpcija pastāv, ja procedūras ir saskaņā ar Padomes 1993. gada 29. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1836/93, ar ko rūpniecības nozares sabiedrībām ir atļauts brīvprātīgi piedalīties Kopienas vides aizsardzības vadības un kontroles sistēmā ⁽¹⁾.

Informācija, kas jādara pieejama visiem ostas lietotājiem:

- īsa norāde uz pareizas kuģu atkritumu un kravu atlieku nodošanas būtisko nozīmi,
- ostas atkritumu uzņemšanas iekārtu izvietojums atbilstīgi katrai noenkurošanās vietai ar diagrammu/karti,
- to kuģu atkritumu un kravu atlieku saraksts, ko parasti savāc,
- kontaktpunktu, operatoru un piedāvāto pakalpojumu saraksts,
- nodošanas procedūru apraksts,
- tarifkācijas sistēmas apraksts un
- procedūras, kas paredzētas ziņošanai par atkritumu uzņemšanas iekārtu neatbilstību ostā.

⁽¹⁾ OV L 168, 10.7.1993., 1. lpp.

II PIELIKUMS

PAZIŅOJUMS, KAS JĀSNIEDZ PIRMS IEBRAUKŠANAS OSTĀ

(Galamērķa osta, kas minēta Direktīvas 2000/59/EK 6. pantā)

1. Kuģa vārds, pazišanas signāls un, vajadzības gadījumā, SJO piešķirtais kuģa identifikācijas numurs:
2. Karoga valsts:
3. Paredzētais pienākšanas laiks (ETA):
4. Paredzētais atiešanas laiks (ETD):
5. Iepriekšējā piestāšanas osta:
6. Nākamā piestāšanas osta:
7. Pēdējā osta, kurā nodoti kuģa atkritumi, un to nodošanas datums:
8. Vai jūs

nododat visus atkritumus nododat daļu atkritumu nenododat atkritumus (*)

ostas atkritumu uzņemšanas iekārtās?

9. Nododamo un/vai uz kuģa paliekošo atkritumu un kravas atlieku veids un daudzums, kā arī maksimālais uzglabāšanas tilpums:

Ja nododat visus atkritumus, attiecīgi aizpildiet otro sleju.

Ja nododat daļu atkritumu vai nenododat atkritumus, aizpildiet visas slejas.

Atkritumu veids	Nododamie atkritumi (m ³)	Maksimālais uzglabāšanas tilpums (m ³)	Atkritumu daudzums, kas paliek uz kuģa (m ³)	Osta, kurā nodos pārējos atkritumus	Paredzamais atkritumu daudzums m ³ , kas radīsies laika posmā no šīs informācijas sniegšanas līdz piestāšanai nākamajā ostā
1. Atkritumeļļas					
Dubļi					
Netīrais ūdens kuģa tilpnēs					
Citas (konkretizē)					
2. Atkritumi					
Pārtikas atkritumi					
Plastmasas					
Citi					
3. Ar kuģa kravu saistītie atkritumi ⁽¹⁾ (konkretizē)					
4. Kravas atliekas ⁽¹⁾ (norādīt)					

⁽¹⁾ Var būt prognoze.

(*) Atzīmēt attiecīgajā lauciņā.

Piezīmes:

1. Šo informāciju var izmantot ostas valsts kontrolei un citu pārbaūžu vajadzībām.
2. Dalībvalstis nosaka, kuras iestādes saņem šā paziņojuma eksemplārus.
3. Šī veidlapa jāaizpilda, ja vien uz kuģi neattiecas kāds no Direktīvas 2000/59/EK 9. pantā paredzētajiem atbrīvojumiem.

Es apliecinu, ka:

iepriekš sniegtā informācija ir precīza un pareiza un

uz kuģa ir pietiekams tilpums, kur uzglabāt visus atkritumus, kas rodas laikposmā pēc šīs informācijas sniegšanas līdz nākamajai ostai, kurā nodos atkritumus.

Datums:

Laiks:

Paraksts:
